

Guide - 03/25/2026

Thai Emotion Transcription Project - คู่มือการทำงาน

อัปเดตล่าสุด: May 27, 2026

เอกสารนี้เป็นความลับ ห้ามเผยแพร่

เอกสารนี้มีข้อมูลที่เป็นความลับ ห้ามอย่างเด็ดขาด ไม่ให้แบ่งปัน แจกจ่าย หรือเปิดเผยส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสารนี้ แก่บุคคลภายนอก ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตโดยตรงให้ใช้ข้อมูลที่มีในพรojeกต์นี้

สารบัญ

[1. บันทึกการเปลี่ยนแปลง](#)

[2. เอกสารอ้างอิงหลัก](#)

[3. บทนำ](#)

[4. ความถูกต้องของคำศัพท์](#)

- คำย่อและคำสแลง
- คำนามเฉพาะ
- คำที่สะกดที่ละตัวอักษร
- การพูดติดอ่างและการพูดติดขัด
- การปรับมาตรฐาน

[5. เครื่องหมายวรรคตอนและการจัดรูปแบบข้อความ](#)

- การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่
- เครื่องหมายคำถาม [?], เครื่องหมายอัศเจรีย์ [!]
- จุดไข่ปลาและขีดกลาง
- เครื่องหมายคำพูด

[6. แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูดและแท็กสไตส์การพูด](#)

- การเน้นเสียง
- แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด
- แท็กสไตส์การพูด

[7. ขั้นตอนการถอดความ](#)

- กรอบการทำงานที่แนะนำ
- บทบาทและความรับผิดชอบ

1. บันทึกการเปลี่ยนแปลง

Changelog	
V1.1 (July 11, 2026)	Section 6.5: เพิ่มตัวอย่างและรายละเอียดการใช้ แท็กภาษาต่างประเทศ
V1.2 (July 19, 2026)	Section 6.2: เพิ่มกฎเกณฑ์และรายละเอียดในการ ใช้แท็กเน้นเสียง

2. เอกสารอ้างอิงหลัก

โปรดตรวจสอบและบันทึกลิงก์เอกสารอ้างอิงที่อยู่ในเอกสารด้านล่างนี้ไว้ เอกสารเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการ
ทำงานในพรอเจกต์นี้ และจำเป็นต้องเข้าถึงเอกสารดังกล่าวตลอดกระบวนการทำงาน

- แดชบอร์ดหน้าพรอเจกต์ [\[คลิก\]](#)
- Discourse [\[คลิก\]](#) – หลังจากได้รับการอนุมัติให้เข้าร่วมพรอเจกต์แล้ว ระบบจะเพิ่มคุณเข้าสู่ Discourse (ช่อง
ทางการสื่อสารภายในพรอเจกต์) ให้โดยอัตโนมัติ หากยังไม่สามารถเข้าใช้งานได้ โปรดติดต่อ QA เพื่อ
ขอสิทธิ์ในการเข้าถึง
- รายการแท็กที่ได้รับอนุญาต (Taxonomy) [\[คลิก\]](#)
- ตารางแนะนำการสะกดคำสรว้อย/คำอุทาน [\[คลิก\]](#)
- ตารางแนะนำการเว้นวรรคตอน [\[คลิก\]](#)
- พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน [\[คลิก\]](#)
- เว็บคำทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน [\[คลิก\]](#)
- ตรวจสอบคำศัพท์ที่ใช้ในภาษาพูด/คำสแลง (ต้องค้นเป็นภาษาไทยเท่านั้น) [\[คลิก\]](#)
- Linktree รวมลิงก์เอกสารทั้งหมดเกี่ยวกับพรอเจกต์ [\[คลิก\]](#)

3. บทนำ

ยินดีต้อนรับสู่ Thai Emotion Transcription โปรดเจตน์นี้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการฝึกฝนโมเดล AI สำหรับประมวลผลเสียงพูด เพื่อให้เข้าใจเสียงพูดตามธรรมชาติที่มีอารมณ์ ความรู้สึกของมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น ด้วยการอาศัยข้อมูลในการถอดความจากเสียงและการระบุรายละเอียดอื่น ๆ กำกับ ทำให้เราสามารถช่วยให้โมเดลเหล่านี้เรียนรู้ ไม่ใช่แค่เพียง สิ่ง ที่พูดออกมาเท่านั้น แต่ยังรวมถึง วิธี ที่แสดงออกผ่านน้ำเสียงด้วย

ไฟล์เสียงเหล่านี้จะเป็นผลงานการแสดงจากทั้งนักพากย์เสียงมืออาชีพและนักพากย์เสียงสมัครเล่น (VA - Voice Actor) ซึ่งการบันทึกเสียงของพวกเขาจะช่วยเพิ่มความหลากหลายของโทนเสียง รูปแบบการส่งเสียง และความลึกซึ้งทางอารมณ์ ซึ่งจำเป็นต่อการเก็บรายละเอียดความละเอียดอ่อนทั้งหมดของการสื่อสารของมนุษย์ในชีวิตจริง

ในฐานะผู้ตรวจสอบคุณภาพข้อมูล (QA) ความรับผิดชอบของคุณจะอยู่เหนือกว่าการถอดความเสียงตามมาตรฐานทั่วไป โดยคุณจะต้องเก็บรายละเอียดของลักษณะการส่งเสียงและสัญญาณบ่งชี้ทางอารมณ์ ผ่านการใช้แท็กใน 3 หมวดหมู่หลัก ได้แก่ เสียงที่ไม่ใช่คำพูด สไตส์การพูด และการเน้นเสียง ซึ่งหมวดหมู่เหล่านี้จะทำงานร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจว่าโมเดล AI จะสามารถเรียนรู้ความแตกต่างที่ละเอียดอ่อนซึ่งช่วยให้เสียงพูดมีความเป็นธรรมชาติและมีชีวิตชีวา

ไฟล์เสียงแต่ละคลิปในพอดเจกต์นี้จะมีผู้พูดเพียงคนเดียว โดยเป็นการพูดตามสคริปต์ด้วยรูปแบบอารมณ์ที่เฉพาะเจาะจง หน้าที่ของคุณคือ:

- แก้ไขข้อผิดพลาดในการถอดความ เพื่อให้ข้อความสะท้อนถึงสิ่งที่พูดออกมาอย่างถูกต้องแม่นยำ
- เพิ่ม ลบ หรือเปลี่ยนแท็กให้เหมาะสม เพื่อเก็บรายละเอียดของเสียงที่ไม่ใช่คำพูด สไตส์การพูด และการเน้นเสียง

ในการตรวจสอบไฟล์บันทึกเสียง ให้คงเนื้อหาให้ใกล้เคียงกับสคริปต์ต้นฉบับมากที่สุด ซึ่งครอบคลุมทั้งคำพูดและแท็กที่ใส่มา หากไม่มีเหตุจำเป็นที่ชัดเจนในการแก้ไข ให้เลือกคงข้อมูลตามสคริปต์ต้นฉบับไว้เป็นหลัก

- สำหรับตัวคำพูด ให้ทำการแก้ไขเฉพาะในกรณีที่ VA พูดแตกต่างจากสิ่งที่เขียนไว้อย่างชัดเจนเท่านั้น (เช่น การสะกดคำพ้องเสียง เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น)
- สำหรับแท็ก หากการแสดงออกของ VA ถือเป็นการตีความที่สมเหตุสมผลตามข้อกำหนดแล้ว ให้คงแท็กนั้นไว้ตามเดิม โดยให้พิจารณาว่า: คนทั่วไปที่ฟังเสียงนี้จะเห็นตรงกันไหมว่า VA กำลังพยายามแสดงออกตามแท็กนั้น ๆ หากใช่ ให้คงแท็กนั้นไว้โดยไม่ต้องแก้ไข
 - หากไม่มั่นใจเกี่ยวกับการใส่แท็ก ให้ยึดตามการตีความของ VA ไว้ก่อน และทำการแก้ไขเฉพาะเมื่อเสียงในไฟล์มีความแตกต่างจากสคริปต์ต้นฉบับอย่างชัดเจนเท่านั้น ทั้งนี้ VA อาจมีการตันสด ปรับแต่งทั้งในส่วนของแท็กหรือสคริปต์ ซึ่งหากพบการตั้งใจปรับเปลี่ยนที่ชัดเจน ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า มีการระบุรายละเอียดเหล่านั้นไว้ในทรานสคริปต์อย่างครบถ้วน

3.1 หลักการปฏิบัติงาน

- ถอดความทุกเสียงที่เปล่งออกมา (ทั้งที่เป็นคำพูดและไม่ใช่คำพูด) รวมถึงแท็กสไตส์การพูดทั้งหมดที่ได้ยิน
- แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งหมดที่เกิดจากระบบถอดความอัตโนมัติ เช่น คำพูดหรือเสียงที่ตกหล่นไป และคำพูดหรือเสียงที่ถอดเกินมา
- หลีกเลี่ยงการใส่แท็กพร่ำเพรื่อ—ให้ใส่เฉพาะกรณีที่มั่นใจว่าถูกต้องจริง ๆ เท่านั้น
- ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอและเคร่งครัด

3.2 สิ่งที่ต้องถอดความ

หัวข้อต่าง ๆ	สรุปสาระสำคัญ	เนื้อหาโดยละเอียด
ความถูกต้องของคำศัพท์	แก้ไขข้อผิดพลาดที่ได้จากการถอดความจากระบบทั้งหมด ถอดทุกคำที่พูดจริง และลบสิ่งที่ไม่ได้พูดออก รวมถึงการพูดติดอ่าง การพูดตะกุกตะกัก การพูดติดขัดตอนเริ่มประโยค คำสร้อย ฯลฯ (ดูเพิ่มเติมใน รูปแบบมาตรฐานในการเขียนคำสร้อย) และอื่น ๆ ให้ตรวจสอบการสะกดคำที่ถูกต้องเสมอจาก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และแท็กต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ใน รายการแท็กที่อนุญาต	4. ความถูกต้องของคำศัพท์
เครื่องหมายวรรคตอนและการจัดรูปแบบข้อความ	ปิดท้ายทุกประโยคและทุกช่วงข้อความด้วยการเว้นวรรค หรือการใส่เครื่องหมายวรรคตอน (หรือการใส่แท็ก) ที่เหมาะสม ทั้งนี้ เราจะมีการใช้สัญลักษณ์พิเศษแทนเครื่องหมายวรรคตอนด้วย (-, **, ...) เพื่อแสดงลักษณะเฉพาะของคำพูด	5. เครื่องหมายวรรคตอนและการจัดรูปแบบข้อความ
แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูดและแท็กสไตส์การพูด	ระบุแท็กเฉพาะสำหรับเสียงที่ไม่ใช่คำพูดและสไตส์การพูด โปรดศึกษา รายการแท็กที่อนุญาต เพื่อดูรายการแท็กทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติ และห้ามใช้แท็กอื่นนอกเหนือจากนี้	6. แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูดและแท็กสไตส์การพูด

3.3 ข้อกำหนดในการใส่แท็กกำกับข้อมูล

พรอตเจกต์นี้แบ่งการใส่แท็กกำกับข้อมูลออกเป็น 3 หมวดหลัก ใช้ร่วมกันเพื่อเก็บรายละเอียดและอรรถรสในการถ่ายทอดเสียงได้อย่างครบถ้วน โดยแต่ละหมวดจะมีวัตถุประสงค์เฉพาะและใช้รูปแบบการใส่แท็กที่แตกต่างกันดังนี้:

3.3.1 การเน้นเสียง

การใส่แท็กเน้นเสียง จะใช้เมื่อมีคำที่โดดเด่นขึ้นมาอย่างเป็นธรรมชาติในไฟล์เสียงอันเนื่องมาจากการพูด โดยอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดลงน้ำหนักเสียงเพิ่มขึ้น ลากเสียงคำให้ยาวขึ้น และ/หรือเพิ่มระดับความดังเพื่อเน้นคำนั้นให้เด่นชัด ทั้งนี้ หากระดับโทนเสียงของ VA สูงขึ้นหรือมีความกว้าง จะไม่นับเป็นปัจจัยในการใส่แท็กเน้นเสียงในพรอตเจกต์นี้ สรุปคือการเน้นเสียงคือสัญญาณทางน้ำเสียงที่บ่งชี้ว่า "โปรดให้ความสนใจที่คำนี้"

- **รูปแบบ:** กำหนดให้ใช้เครื่องหมายดอกจันหนึ่งตัว (*) ขนาบทั้งสองข้างของคำที่ต้องการเน้น
- **ตัวอย่าง:** ฉันอยากกินไอศกรีม*มาก* !

3.3.2 เสียงที่ไม่ใช่คำพูด

แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด มีไว้เพื่อเก็บรายละเอียดของเสียงที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคำพูด แต่ช่วยเพิ่มบริบทที่สำคัญเกี่ยวกับสถานะของผู้พูดหรือสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น เสียงถอนหายใจ เสียงหัวเราะ เสียงไอ หรือเสียงสะดุ้งเฮือก ซึ่งสัญญาณบ่งชี้เหล่านี้จะช่วยให้โมเดล AI เข้าใจพฤติกรรมและอารมณ์ความรู้สึกที่นอกเหนือไปจากตัวสคริปต์

- **รูปแบบ:** กำหนดให้ใช้เครื่องหมายวงเล็บเหลี่ยม [] เพื่อเขียนกำกับกับเสียงที่ไม่ใช่คำพูดนั้น ๆ
- **ตัวอย่าง:** [ไอ] มีไทม์ไลน์ไหม?

3.3.1 สไตส์การพูด

แท็กสไตส์การพูด ใช้เพื่ออธิบายลักษณะการส่งน้ำเสียงของวลีหรือประโยค โดยจะเก็บรายละเอียดความเปลี่ยนแปลงของจังหวะความเร็ว ระดับโทนเสียง และลักษณะการเปล่งเสียง เช่น การกระซิบ การตะโกน การพูดช้า หรือการพูดเร็ว แท็กสไตส์การพูดมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากช่วยสอนให้โมเดล AI เรียนรู้วิธีปรับเปลี่ยนน้ำเสียงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนความหมายหรือน้ำหนักทางอารมณ์

- **รูปแบบ:** กำหนดให้ใช้เครื่องหมายวงเล็บมุม < > ครอบเพื่อเปิดและปิดข้อความที่เป็นสไตส์การพูดนั้น ๆ

- ตัวอย่าง: <กระซิบ> ฉันมีความลับจะบอก </กระซิบ>

3.4 ความสำคัญของความถูกต้อง

การใส่แท็กกำกับข้อมูลทุกจุดในพรอเจกต์นี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการฝึกฝนโมเดล AI เพื่อใช้ในการประมวลผลเสียง ความถูกต้องแม่นยำจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ความผิดพลาดเพียงจุดเดียว เช่น การระบุแท็ก [ไอ] เป็น [หัวเราะ] หรือการใส่แท็ก <เร็ว> ในขณะที่ผู้พูดกำลังพูดช้า จะทำให้โมเดลเรียนรู้พฤติกรรมที่ผิดพลาด แม้ความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย ก็สามารถสะสมและส่งผลกระทบต่อเนื่องในระยะยาว และส่งผลให้การตีความเสียงของ AI บิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้

ส่งผลให้กำหนดให้ใส่แท็กเฉพาะกรณีที่มั่นใจจริง ๆ ว่าถูกต้องเท่านั้น หากเสียงคลุมเครือหรือไม่แน่ใจ ให้ละเว้นการใส่แท็กไว้ ทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นการสร้างข้อมูลที่สะอาดและน่าเชื่อถือร่วมกัน และพึงจำไว้เสมอว่า พรอเจกต์นี้เน้นย้ำเรื่อง **ความถูกต้องแม่นยำเหนือกว่าปริมาณงานเสมอ**

4. ความถูกต้องของคำศัพท์

4.1 จุดที่ต้องแก้ไขเสมอ

1. คำที่ไม่ถูกต้อง - ตัวอย่างหนึ่ง เช่น คำพ้องเสียง (คำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน เช่น สาร กับ สารสน)
2. คำเกิน ที่ระบบถอดเสียงอัตโนมัติเพิ่มเข้ามา ทั้งที่ผู้พูดไม่ได้กล่าวจริง
3. คำที่ตกหล่นไป ซึ่งระบบถอดเสียงอัตโนมัติไม่ได้จับเสียงหรือถอดออกมา

ให้อ้างอิงการสะกดคำศัพท์จาก [พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน](#)

4.2 คำย่อและคำสแลง

หากผู้พูดใช้ภาษาพูดที่มีการย่อ/รวบ/ตัดคำ และสามารถฟังออกได้อย่างชัดเจน ให้เขียนออกมาตามที่ได้ยิน อย่างไรก็ตาม หากไม่แน่ใจ ให้ยึดหลักการเขียนคำเต็ม ตามหลักภาษาที่ถูกต้อง ให้อ้างอิงการสะกดคำศัพท์จาก [พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน](#) สำหรับการสะกดภาษาไทยมาตรฐาน

✓ ถอดความ	อ้างอิงพจนานุกรม
จัน	ลิงก์
จี้	ลิงก์
เนีย	ลิงก์
มอไซค์	ลิงก์
มหาลัย	ลิงก์
วิศวะ	ลิงก์
กิโล	ลิงก์
ดั่งค์	ลิงก์

4.3 คำนามเฉพาะ

ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่อย่างถูกต้องสำหรับชื่อแบรนด์และคำนามเฉพาะอื่นๆ เมื่อพูดทั้งหมดหรือบางส่วน หากเป็นชื่อแบรนด์หรือคำนามเฉพาะในภาษาอังกฤษ ให้ถอดความเป็นภาษาไทย โดยตรวจสอบการสะกดที่ถูกต้องบนเว็บไซต์อย่างเป็นทางการของแบรนด์ ตัวอย่างเช่น:

เสียง	✓ ถอดความ
McDonald's	แมคโดนัลด์
Sony	โซนี่

ปฏิบัติตามรูปแบบการตั้งชื่อ (ในภาษาอังกฤษ) เมื่อการพูดสะท้อนชื่อบางส่วนของผลิตภัณฑ์ตามรูปแบบการตั้งชื่อแบรนด์อย่างเป็นทางการ รวมถึงการเลือกใช้ตัวเลข ตัวอย่างเช่น:

เสียง	✓ ถอดความ
พีเอสไฟว์	PS5
ไอโฟนสิบ	iPhone X
จีทีเอห้า	GTA V
เรดเดดทู	Red Dead II

หากมีการกล่าวถึงชื่อแบรนด์หรือชื่อเฉพาะใด ๆ และไม่มีชื่อทางการในภาษาไทย รวมถึงชื่อภาพยนตร์และเพลงในภาษาอังกฤษ โปรดถอดความเป็นภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น:

เสียง	✓ ถอดความ
หนังเรื่อง “Dog Gone”	หนังเรื่อง “Dog Gone”
แอปเปิลสโตร์	Apple Store

ค้นหาการสะกด การใช้ตัวเลข และการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่หากจำเป็น

4.4 คำที่สะกดที่ละตัวอักษร

หากผู้พูดสะกดคำที่ละตัวอักษร ที่ไม่ใช่คำย่อ (เช่น อย., กทม.) ให้พิมพ์ตามเสียงที่ได้ยินและเชื่อมด้วยเครื่องหมายยัติภังค์ (-) โดยห้ามเว้นวรรค

เสียง	✓ ถอดความ
สาส์นไม่ใช่สาร สอเสื่อสระอาสอเสื่อการันต์นอนหนู	สาส์น ไม่ใช่สาร สอเสื่อ-สระอา-สอเสื่อ-การันต์-นอนหนู
บ าน บาน ไมโท บ้าน	บอ-อา-นอ-บาน-ไมโท-บ้าน

4.5 การพูดติดอ่างและการพูดติดขัด

คำเดียวกัน: เมื่อคำพูดที่ตะกุกตะกักหรือติดอ่างเป็นคำคำเดียวกันหรือเป็นส่วนหนึ่งของคำคำเดียวกัน ให้ถอดความโดยใช้ขีดกลางเดี่ยว (-) แล้วเว้นวรรค 1 ครั้งก่อนจะเขียนคำต่อไป และให้ใส่แท็กการพูดติดอ่างก่อนและหลังคำที่พูดติดอ่างเสมอ:

เสียง	✓ ถอดความ
ฉั้น-ฉั้น-ฉั้น	<พูดติดอ่าง> ฉั้น- ฉั้น- ฉั้น </พูดติดอ่าง>
คิ-คิตัว	<พูดติดอ่าง> คิ- คิตัว </พูดติดอ่าง>
ส-สตรอ-สตรอว์เบอร์รี	<พูดติดอ่าง> ส- สตรอ- สตรอว์เบอร์รี </พูดติดอ่าง>

การใช้ไม่ยมก (ๆ): ใช้สัญลักษณ์นี้เมื่อผู้พูดซ้ำคำเพื่อเน้นหรืออธิบายลักษณะทั่วไป ให้เว้นวรรคหนึ่งช่องทั้งก่อนและหลังสัญลักษณ์เสมอ (ยกเว้นในกรณีที่คำที่ซ้ำมีหน้าที่ทางไวยากรณ์ต่างกัน หรือสำหรับคำเฉพาะที่ห้ามใช้สัญลักษณ์ เช่น “นานา”):

✓ ตัวอย่างการถอดความ
ใช่ ๆ เตี้ยฉั้นไปกับเธอด้วย
ถูกแล้ว ๆ แบบนั้นแหละ

4.6 การปรับมาตรฐาน

การปรับมาตรฐานข้อความ หมายถึงการเขียนตัวเลขและข้อความที่มีความซับซ้อนอื่น ๆ ให้มีความสะอาดเป็นระเบียบ และสอดคล้องกันอย่างถูกต้อง โดยต้องสะท้อนถึงวิธีที่คำนั้นถูกเปล่งเสียงออกมาจริง ๆ อย่างแม่นยำ

4.6.1 หลักการทั่วไป

ยกเว้นในกรณีของตัวเลขและชื่อแบรนด์ต่าง ๆ ให้เขียนทุกคำเป็นคำเต็ม โดยคำย่อ สัญลักษณ์ และตัวย่อต่าง ๆ จะต้องเขียนขยายเป็นคำเต็มเสมอ นอกจากนี้จะมีการออกเสียงเป็นอย่างอื่นอย่างชัดเจน

เสียง	✓ ถอดความ	✗ อย่าถอดความ
ดอกเตอร์สุชาดา	ดอกเตอร์สุชาดา	ดร. สุชาดา
หลายกิโลกรัม	หลายกิโลกรัม	หลายกก.
หลายกิโล	หลายกิโล	หลายกิโลกรัม
มอปลาย	ม. ปลาย	มัธยมปลาย

4.6.2 คำย่อและอักษรย่อ

คำย่อและคำย่อแบบอ่านเรียงตัวอักษร ให้คงไว้ในรูปแบบมาตรฐาน เว้นแต่ผู้พูดจะจงใจออกเสียงแบบคำเต็มอย่างชัดเจน คำศัพท์เทคนิคให้ใช้รูปแบบมาตรฐานเช่นเดียวกัน เว้นแต่จะมีการขยายความหรือพูดเป็นคำเต็มอย่างชัดเจนในไฟล์เสียง หากการออกเสียงตามรูปแบบคำเขียนมีความคลุมเครือ ให้ใช้แท็ก {PRO:} เพื่อระบุและแยกแยะสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาจริง โดยคำหรือวลีที่ถูกระบุด้วยแท็ก {PRO:} นั้น จะต้องอยู่ในวงเล็บปีกกาด้วยเช่นกัน

เสียง	✓ ถอดความ	✗ อย่าถอดความ
-------	-----------	---------------

อย.	อย.	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	อย.
กทม.	กทม.	กรุงเทพมหานคร
กรุงเทพ	กรุงเทพ	กรุงเทพมหานคร, กทม.
ASAP (ออกเสียงว่า “เอ-เอส-เอ-พี”)	{ASAP} {PRO: เอ-เอส-เอ-พี}	A-S-A-P
ASAP (ออกเสียงว่า “แอ-แซป”)	{ASAP} {PRO: แอ-แซป}	แอ แซป, แอ-แซป, A SAP

4.6.3 ตัวเลข

ตัวเลขทั้งหมดที่ใช้เพื่อสื่อสารมูลค่าหรือค่าทางจำนวนที่เฉพาะเจาะจง จะต้องเขียนโดยใช้เป็นตัวเลขอารบิก (เช่น 3, 14, 250)

ทันทีที่ใส่ตัวเลขดังกล่าว ให้ระบุแท็ก {PRO: XYZ} ต่อท้ายเพื่อขยายความว่าตัวเลขนั้นถูกออกเสียงอย่างไรในไฟล์เสียง โดยให้สะกดเป็นคำเต็ม ทั้งนี้ ตัวเลขที่ถูกระบุด้วยแท็ก {PRO: } จะต้องพิมพ์ไว้ในวงเล็บปีกกาด้วยเช่นกัน การปรับมาตรฐานตัวเลขนี้ จะใช้เฉพาะเมื่อผู้พูดมีเจตนาที่จะสื่อสารเป็นจำนวนตัวเลขที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้น

เสียง	✓ ถอดความ
สิบสี่	{14} {PRO: สิบสี่}
ศูนย์จุดศูนย์ห้า	{0.05} {PRO: ศูนย์จุดศูนย์ห้า}
หนึ่งพันสามสิบจุดห้า	{1,030.5} {PRO: หนึ่งพันสามสิบจุดห้า}
สองศูนย์สองสี่	{2024} {PRO: สองศูนย์สองสี่}
สองพันยี่สิบสี่	{2024} {PRO: สองพันยี่สิบสี่}
เก้าสามหกขีดหนึ่งหนึ่ง	{936-11} {PRO: เก้าสามหกขีดหนึ่งหนึ่ง}
หกพันสี่	{6,400} {PRO: หกพันสี่}
ลบสิบสอง	{-12} {PRO: ลบสิบสอง}

4.6.4 การถอดตัวเลขเป็นตัวหนังสือ

ให้เขียนตัวเลขออกมาเป็นตัวหนังสือ เมื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพูดปกติและไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อสื่อถึงค่าตัวเลขที่เฉพาะเจาะจง

ได้แก่:

การใช้ในเชิงสำนวนหรือคล้ายคำนำหน้าคำนาม (“อันหนึ่ง”, “หนึ่งเดียว”, “สามวันดีสี่วันไช”)

เสียง	✓ ถอดความ	✗ อย่าถอดความ
คุณคือหนึ่งเดียวในใจผมเลย	คุณคือหนึ่งเดียวในใจผมเลย	คุณคือ 1 เดียวในใจผมเลย
เอาแบบนี้อันหนึ่ง	เอาแบบนี้อันหนึ่ง	เอาแบบนี้อัน 1
กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว	กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว	กาลครั้ง 1 นานมาแล้ว

คำนามเฉพาะ

เสียง	✓ ถอดความ	✗ อย่าถอดความ
สี่เต่าทอง	สี่เต่าทอง	4 เต่าทอง
ชายสี่หมีเกี้ยว	ชายสี่หมีเกี้ยว	ชาย 4 หมีเกี้ยว

4.6.5 การถอดตัวเลขที่เป็นส่วนหนึ่งของคำ

ในบางกรณีที่รูปแบบของคำมีการตั้งใจให้เขียนตัวเลขกับข้อความเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะมีความหมายวรรคตอนคั่นกลางหรือไม่ก็ตาม ให้ถอดตัวเลขตามรูปแบบที่วางไว้ของคำ ๆ นั้นได้เลย

ซึ่งหมายถึง:

ชื่อเฉพาะที่มีตัวเลขผสมอยู่ ไม่ต้องใส่แท็ก {PRO:}

✓ ตัวอย่างการถอดความ
PlayStation 5
2 Chainz
G2000

ชื่อเหตุการณ์สำคัญ ๆ ไม่ต้องใส่แท็ก {PRO:}

✓ ตัวอย่างการถอดความ
สงครามโลกครั้งที่ 2
โควิด 19
14 ตุลา

ข้อมูลจำเพาะทางเทคนิค ต้องใส่แท็ก {PRO:} กำกับ โดยข้อมูลที่ถูกระบุด้วยแท็ก {PRO:} จะต้องอยู่ในวงเล็บปีกกาด้วยเช่นกัน

✓ ตัวอย่างการถอดความ
{8-bit} {PRO: แปดบิต}
{4K} {PRO: สี่เค}
{5G} {PRO: ห้าจี}

4.6.6 ตัวเลขพิเศษที่สามารถเขียนได้หลายรูปแบบ

ในกรณีต่อไปนี้ อาจสามารถเขียนถอดความออกมาได้หลายแบบ ให้เลือกตัวเลือกที่ดูเป็นธรรมชาติและอ่านง่ายที่สุดสำหรับบริบทนั้น ข้อกำหนดที่สำคัญคือการใส่แท็ก {PRO:} ซึ่งต้องสะท้อนถึงสิ่งที่พูดออกมาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ทั้งนี้ ตัวเลขที่ถูกระบุด้วยแท็ก {PRO:} จะต้องพิมพ์ไว้ในวงเล็บปีกกาด้วยเช่นกัน

เศษส่วน

เสียง	✓ ถอดความ
หนึ่งเศษสามส่วนสี่	{1 3/4} {PRO: หนึ่งเศษสามส่วนสี่} or {1-3/4} {PRO: หนึ่งเศษสามส่วนสี่}

การวัด

เสียง	✓ ถอดความ
ห้าฟุตสี่	{5'4"} {PRO: ห้าฟุตสี่} or {5 ฟุต 4} {PRO: ห้าฟุตสี่}

จำนวนลบ / อุณหภูมิ

เสียง	✓ ถอดความ
ลบ 18	{-18} {PRO: ลบสิบแปด} or ลบ {18} {PRO: สิบแปด}

4.6.7 หน่วยต่าง ๆ

สำหรับหน่วยบางประเภท อาจเขียนตัวเลขร่วมกับสัญลักษณ์แทนที่จะเขียนเป็นคำเต็ม

เปอร์เซ็นต์

เสียง	✓ ถอดความ
ศูนย์จุดห้าเปอร์เซ็นต์	{0.5%} {PRO: ศูนย์จุดห้าเปอร์เซ็นต์}
ร้อยเปอร์เซ็นต์	{100%} {PRO: ร้อยเปอร์เซ็นต์}
ยี่สิบถึงสามสิบเปอร์เซ็นต์	{20% ถึง 30%} {PRO: ยี่สิบถึงสามสิบเปอร์เซ็นต์} or {20-30%} {PRO: ยี่สิบถึงสามสิบเปอร์เซ็นต์}

สกุลเงิน (เฉพาะเมื่อมีการพูดถึงคำว่า “บาท” อย่างชัดเจนเท่านั้น ห้ามใช้สัญลักษณ์ในกรณีที่ผู้พูดใช้คำที่เป็นภาษาพูดหรือคำสแลง เช่น “เค” [หมายถึงพัน] หรือ “ใบเทา”)

เสียง	✓ ถอดความ
ห้าสิบสองบาท	{฿52} {PRO: ห้าสิบสองบาท} or {52} {PRO: ห้าสิบสอง} บาท
พันบาท	{฿1,000} {PRO: พันบาท}
สามสิบสี่สิบบาท	{฿30, ฿40} {PRO: สามสิบสี่สิบบาท} or {฿30-40} {PRO: สามสิบสี่สิบบาท}

4.6.8 เวลาของวัน

หากเป็นการอ่านแบบเป็นทางการ คือ อ่านแบบระบบนาฬิกา 24 ชั่วโมง ให้เขียนเป็นตัวเลข แล้วตามด้วย “น.” (เช่น 14:00 น.) นอกนั้นให้เขียนตามคำพูดที่ได้ยิน

เสียง	✓ ถอดความ
สองนาฬิกาสามสิบนาที	{2:30 น.} {PRO: สองนาฬิกาสามสิบนาที}
เจ็ดโมงครึ่ง	{7:30} {PRO: เจ็ดโมงครึ่ง} or

	{7} {PRO: เจ็ด} โมงครึ่ง
ตอนเที่ยง	ตอนเที่ยง
แปดโมงเช้าถึงห้าโมงเย็น	{8:00-17:00} {PRO: แปดโมงเช้าถึงห้าโมงเย็น} or {8} {PRO: แปด} โมงเช้าถึง {5} {PRO: ห้า} โมงเย็น

4.6.9 ชื่อ URLs และข้อมูลจำเพาะทางเทคนิค

หากผู้พูดสะกดชื่อ URL หรืออีเมลตามปกติ ให้พิมพ์ในรูปแบบ URL หรืออีเมลมาตรฐานได้เลย

เสียง	✓ ถอดความ
เอกแซมเฟิลดอตคอมสแลชไพรซิง	example.com/pricing
กูเกิลดอตคอม	google.com
จอห์นแอตจีเมลดอตคอม	john@gmail.com

4.6.10 รูปแบบมาตรฐานสำหรับคำเติมเต็ม

หากเกิดกรณีที่ 1) มีการใช้คำเติม/คำอุทาน (Filler Word) ในสคริปต์ หรือ 2) VA พูดออกนอกสคริปต์และมีการใช้คำเติม/คำอุทาน ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดชุดดังต่อไปนี้ ห้ามขยายความยาวของคำเติมโดยการเพิ่มตัวอักษรเพิ่มเติม ให้ใช้รูปแบบมาตรฐานที่กำหนดไว้ด้านล่างนี้เสมอ แม้ว่าในไฟล์เสียงผู้พูดจะลากเสียงคำนั้นยาวขึ้นอย่างชัดเจนก็ตาม โดยทั่วไปจะอ้างอิงรูปแบบคำจากพจนานุกรม แต่ในบางกรณีจะใช้รูปแบบที่ทีมกำหนดเองเพื่อให้ง่ายต่อการทำงาน (เช่น ใช้ อะสะ แทน อาสะ) หรือในกรณีที่ ไม่มีรูปแบบมาตรฐานในพจนานุกรม หากผู้พูดใช้คำเติมเต็มที่ไม่มีอยู่ในรายการนี้ ให้ลองตรวจสอบจากพจนานุกรมที่น่าเชื่อถือประกอบกับดุลยพินิจของคุณ ทั้งนี้ สำหรับคำเติมเต็มไม่จำเป็นต้องยึดตามพจนานุกรมเป็นหลักเสมอไป

✓ ถอดความ / สะกด	✗ อย่าถอดความ / สะกด	อ้างอิงพจนานุกรม
อา	อ่า / อะ / อ้า / เอ้อ	n/a
ว้าย	อ้าย / อร้าย / ร้าย / ว้าย	ลิงก์
เอ่อ (Hesitation)	เอ้ม / เออ / เอออออ	n/a
อะสะ	อาสะ / อะฮ้า / อาสะ / อะสะ / อ้าสะ	n/a
อ้าว	อ่าว / เอ้า / เอ้า	ลิงก์
เอ้ย	เอ้ย	ลิงก์
อึ้ย	อึ้ย	ลิงก์

หือ	หืม / อือ	ลิงก์
ฮะ	ห่า / หะ	ลิงก์
เฮ้ย	เห้ย / เอ้ย	ลิงก์
ฮือฮือ	ฮืมฮือ / ฮือฮือ / ฮือหือ / เออเฮอะ	n/a
โอโฮ	โอโห / อุหุ / โห / โหย / หุย	ลิงก์

ดูรายการคำเต็มเต็ม คำย่อ/คำสแลง และคำที่สะกดผิดบ่อยครั้งฉบับเต็มที่นี่: [Tx Glossary](#)

5. เครื่องหมายวรรคตอนและการจัดรูปแบบข้อความ

หากมีการใส่เครื่องหมายวรรคตอนในลักษณะที่สามารถเป็นตัวแทนหรือแสดงเจตนาของสคริปต์ได้ ให้คงไว้ตามรูปแบบเดิมที่เขียนไว้หรือตามความตั้งใจเดิมของสคริปต์

5.1 หลักการทั่วไป

การใส่เครื่องหมายวรรคตอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของภาษาไทย ทั้งนี้ กำหนดให้ทุกประโยคต้องสิ้นสุดด้วยเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งรวมถึงการเว้นวรรคด้วย แม้ว่าประโยคนั้นจะถูกตัดบทหรือพูดขาดตอนไปก็ตาม

- ให้ใช้กฎการใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามที่ราชบัณฑิตยสถานบัญญัติ
- ใช้การเว้นวรรคเพื่อแยกคำ วลี หรือประโยคอย่างถูกต้อง ศึกษาแนวทางการเว้นวรรคสำหรับพรอเจกต์นี้ได้ที่ [แนวทางการเว้นวรรคตอน](#)
- ในพรอเจกต์นี้ ให้ใช้การวรรคเพียง 1 ช่องไฟเสมอ ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถบันทึกงานในระบบได้

ข้อยกเว้น: หากมีแท็กอยู่ที่ย้ายประโยค ให้ใส่เครื่องหมายวรรคตอนที่เหมาะสมเพื่อจบประโยคก่อน แล้วจึงตามด้วยแท็กนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น:

✓ ถอดความ	✗ อย่าถอดความ
ข้าไม่ไหว <พูดไปหัวเราะไป> โอ้ย ! </พูดไปหัวเราะไป>	ข้าไม่ไหว <พูดไปหัวเราะไป> โอ้ย </พูดไปหัวเราะไป> !
อะไรรนะ ? [เสียงเฮือก]	อะไรรนะ [เสียงเฮือก]?
55-- {PRO: ห้าสิบห้า}	55 {PRO: ห้าสิบห้า}--

5.2 การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่

ภาษาไทยไม่มีตัวพิมพ์ใหญ่ ดังนั้นส่วนนี้จึงไม่นำมาบังคับใช้

5.3 เครื่องหมายคำถาม [?], เครื่องหมายอัศเจรีย์ [!]

กำหนดให้ใส่เครื่องหมายทุกครั้งตามสคริปต์หรือตามเสียงพูดที่ชัดเจน และต้องเว้นวรรค 1 เคาะ ทั้งหน้าและหลังเครื่องหมายเสมอ

5.4 จุดไข่ปลาและขีดกลาง

5.4.1 จุดไข่ปลา

จุดไข่ปลา (...) = ห้ามเพิ่มเครื่องหมายจุดไข่ปลา นอกเสียจากว่าจะมีอยู่ในสคริปต์ต้นฉบับ แต่หากในสคริปต์มีเครื่องหมายนี้อยู่ แล้ว VA ไม่ได้ออกเสียงหรือเว้นจังหวะตามนั้น ให้ตัดเครื่องหมายนี้ออกจากตัวทรานสคริปต์ด้วย

✓ ตัวอย่างการถอดความ

แล้ว... หลังจากนั้นก็กลับบ้านไป

- ให้เว้นวรรคระหว่างจุดไข่ปลากับข้อความ ตามรูปแบบที่มีในสคริปต์ต้นฉบับ

5.4.2 ชิดกลาง

ชิดกลางตัวเดียว (-) = ใช้สำหรับกรณีที่พูดซ้ำหรือพูดติดอ่าง โดยให้เว้นวรรคหลังเครื่องหมาย 1 ครั้งเสมอ ตัวอย่างสำหรับการพูดติดอ่างจะถอดความได้ดังนี้:

✓ ตัวอย่างการถอดความ

<พูดติดอ่าง> เรา- เรา- เรา </พูดติดอ่าง>

ยัติภังค์ = เครื่องหมายยัติภังค์ ใช้ในการเชื่อมคำเข้าด้วยกัน คือชิดกลางเดียวที่ใช้ระหว่างคำเพื่อสร้างคำประสม ตัวอย่างเช่น:

✓ ตัวอย่างการถอดความ

อีตาเลียน-ไทย

5.5 เครื่องหมายคำพูด

สำหรับบทพูดที่เป็นคำพูดอ้างอิง (เฉพาะกรณีที่มีอยู่ในสคริปต์ต้นฉบับอยู่แล้วเท่านั้น):

- ให้เว้นวรรค 1 เคาะก่อนหน้าบทพูดอ้างอิงทุกครั้ง เมื่อเริ่มประโยค

สถานการณ์	✓ ตัวอย่างการถอดความ
ประโยคเต็ม	เธอถามขึ้นมาว่า “ช่วยตรงนี้หน่อยได้ไหม ?”
ประโยคแบ่งส่วน	เขาพูดว่า “เฮ้ พวกเรา” จากนั้นก็ร้องเชียร์ “พวกเราทำได้แล้ว !”
ส่วนของประโยค	พยานอธิบายลักษณะของรถยนต์คันนั้นว่า “สีน้ำเงินเข้ม”

- ต้องใส่เครื่องหมายวรรคตอนอื่น ๆ ก่อนปิดเครื่องหมายคำพูด **ข้อยกเว้น:** ถ้าประโยคหลักเป็นคำถาม แต่คำพูดที่ยกมาอ้างอิงไม่ใช่คำถาม เครื่องหมายคำถามจะอยู่ด้านนอกเครื่องหมายคำพูด

✓ ตัวอย่างการถอดความ

เขาพูดว่าอะไรนะ “ฉันจะไปแล้ว” ?

6. แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูดและแท็กสไตส์การพูด

หาก VA ออกเสียงเน้นย้ำ ทำตามแท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด หรือแสดงอารมณ์ได้ตรงตามสคริปต์ ให้คงแท็กและรูปแบบเดิมตามสคริปต์ไว้ทั้งหมด

ในพรอเจกต์นี้มีการใช้แท็กอยู่ 4 ประเภท:

ประเภทแท็ก	คำอธิบาย	รูปแบบการใส่แท็ก	ตัวอย่าง
การเน้นเสียง	การให้ความสำคัญเป็นพิเศษ หรือการเน้นเสียงหนักที่คำ หรือวลีใดวลีหนึ่ง	ใส่เครื่องหมายดอกจันหนึ่งอันไว้ที่ด้านหน้าและด้านหลังของคำที่ต้องการเน้น	เขาพูดแบบนั้น*จริง ๆ* หรือ ?
เสียงที่ไม่ใช่คำพูด	เสียงที่ระบุได้ชัดเจนว่าไม่ใช่เสียงพูด	วางแท็กอันเดียว โดยกำหนดรูปแบบให้อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บเหลี่ยม []	[เสียงหัวเราะ] [เสียงร้องไห้] [เสียงไอ]
สไตส์การพูด	สไตส์การพูดที่ใช้ครอบคลุมคำเดียวหรือหลายคำ	กำหนดรูปแบบให้อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บแหลม โดยใส่แท็กเปิดหนึ่งอัน (< >) และใส่แท็กปิดที่มีสแลชอยู่ข้างในอีกหนึ่งอัน (</ >)	<การร้องเป็นเพลง> สวรรค์ สวรรค์เธอจ๋า ! </การร้องเป็นเพลง>
ภาษาต่างประเทศ	คำหรือวลีในภาษาอื่น ที่ไม่ใช่ภาษาไทย	<ภาษาต่างประเทศ="XX"> . . . </ภาษาต่างประเทศ> ในกรณีที่สามารถถอดความเสียงพูดได้ และทราบภาษาที่ใช้ (XX = รหัสภาษา เช่น ES, FR)	<ภาษาต่างประเทศ="ES"> Gracias </ภาษาต่างประเทศ>

6.1 แท็กที่ได้รับอนุมัติ

ให้ใช้เฉพาะรายการแท็กที่**ได้รับอนุมัติ**เท่านั้น

6.2 การเน้นเสียง

หากต้องการถอดความคำที่มีการเน้นเสียง ให้ใช้เครื่องหมายดอกจันเดี่ยว (*) วางไว้หน้าและหลังคำที่ต้องการเน้น โดยไม่ต้องเว้นวรรคหน้า-หลังดอกจัน ยกเว้นว่าจะอยู่ในจุดที่ต้องมีการเว้นวรรคพอดี ตัวอย่างเช่น:

 ตัวอย่างการถอดความ
เขาพูดแบบนั้น*จริง ๆ* หรือ ?
เมื่อ { *35* } {PRO: สามสิบห้า} ปีก่อน
ครั้งแรกในรอบ { *3* } {PRO: สาม} *ปี*

ข้อควรระวัง: การใส่แท็กเน้นเสียง จะใช้เมื่อมีคำที่โดดเด่นขึ้นมาอย่างเป็นธรรมชาติในไฟล์เสียงอันเนื่องมาจากการพูด โดยอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดลงน้ำหนักเสียงเพิ่มขึ้น ลากเสียงคำให้ยาวขึ้น และ/หรือเพิ่มระดับความดังเพื่อเน้นคำนั้นให้เด่นชัด ทั้งนี้ หากระดับโทนเสียงของ VA สูงขึ้นหรือมีความกว้าง จะไม่นับเป็นปัจจัยในการใส่แท็กเน้นเสียงในพจนานุกรมนี้ สรุปคือ การเน้นเสียงคือสัญญาณทางน้ำเสียงที่บ่งชี้ว่า "โปรดให้ความสนใจที่คำนี้"

ห้ามใส่แท็กเน้นเสียงติดต่อกันเกิน 2 คำเด็ดขาด โดยคำที่เน้นสามารถยาวติดต่อกันได้สูงสุดเพียง 2 คำเท่านั้น และต้องควบคุมสัดส่วนเฉลี่ยไม่ให้เกิน 1 คำต่อความยาวสคริปต์ทุก ๆ 8 คำ (เช่น สคริปต์ความยาว 40 คำ จะมีคำที่ใส่แท็กเน้นเสียงได้ไม่เกิน 5 คำ) หากในช่วงเดียวกัน มีการเน้นคำหลายจุด ให้พิจารณาใช้เป็นแท็ก <ออกเสียงชัดเจน> ครอบในช่วงนั้นแทน นอกจากนี้ ห้ามใส่แท็กครอบเครื่องหมายวรรคตอนระดับประโยคโดยเด็ดขาด หมายความว่าในช่วงของคำที่เน้นร่วมกันนั้น ห้ามมีเครื่องหมายจบประโยค เช่น เครื่องหมายคำถาม (?) หรือเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) คั่นอยู่ตรงกลาง

ให้ใช้แท็กเน้นเสียงเฉพาะในกรณีที่จำเป็นเท่านั้น โดยให้ใส่เมื่อสคริปต์ระบุไว้และ VA มีการเน้นเสียงอย่างชัดเจน **จนไม่มีข้อสงสัย** ห้ามใส่แท็กนี้กับทุกคำที่ VA แคล่ลากเสียงยาวขึ้น กระแทกเสียง หรือพูดดังขึ้นเพียงเล็กน้อย และให้เพิ่มจุดเน้นเสียงจากเดิมที่สคริปต์มีมาให้ได้ไม่เกินงานละ 2 จุดเท่านั้น

เมื่อไรควรใส่แท็ก:

- คำนั้นถูกลากเสียงยาวออกไปอย่างเห็นได้ชัดเจนเมื่อเทียบกับคำอื่น ๆ รอบข้าง
- วิธีการออกเสียงคำนั้นจะดูมีพลัง ใส่แรง หรือใส่อารมณ์ขับเคลื่อนมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของประโยค
- คำนั้นถูกเปล่งเสียงออกมาดังกว่าบทพูดที่อยู่รายรอบ ทำให้คำดังกล่าวโดดเด่นขึ้นมาเองอย่างเป็นธรรมชาติ

เมื่อไรไม่ควรใส่แท็ก:

- วิธีการออกเสียงคำนั้นเนียนไปกับบทพูดรอบข้าง ไม่ได้ดึงดูดความสนใจเป็นพิเศษ
- รู้สึกว่าคำนี้สำคัญตามหลักภาษาหรือเนื้อเรื่อง แต่ในคลิปเสียง VA ไม่ได้ออกเสียงเน้นย้ำจริง
- คำแรกของประโยคเสียงเด่นขึ้นมาเล็กน้อย ถือเป็นหนึ่งในข้อผิดพลาดที่ทำให้ใส่แท็กเกินป้อยที่สุด เพราะเสียงที่เริ่มพูดหลังหยุดเจียบจะดังขึ้นเองโดยธรรมชาติอยู่แล้ว
- พยางค์หนึ่งหรือหลายพยางค์ในคำนั้นอาจจะฟังดูเด่นขึ้นมา แต่เป็นเพียงการออกเสียงสูง-ต่ำ หรือการเน้นพยางค์ตามธรรมชาติของคำนั้น ๆ ไม่ใช่ความตั้งใจเน้นย้ำของ VA

6.3 แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด

แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด ใช้สำหรับแท็กเสียงต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เสียงพูด ที่ผู้พูดเปล่งออกมาและสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าเป็นเสียงอะไร (เช่น [เสียงโอ], [เสียงหัวเราะ], [เสียงร้องไห้], ฯลฯ) แท็กเหล่านี้จะช่วยเพิ่มข้อมูลบริบทที่สำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมหรือสภาวะของผู้พูด โดยจะใช้แท็กในเครื่องหมายวงเล็บเหลี่ยมเดี่ยว ณ จุดที่เกิดเสียงนั้น ๆ ขึ้นทันที ซึ่งเบาแสทางเสียงเหล่านี้จะช่วยให้โมเดลเข้าใจพฤติกรรม ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของสัญลักษณ์เสียงที่แสดงออกมา นอกเหนือไปจากบทพูดตามสคริปต์เพียงอย่างเดียว

หากเสียงที่ผู้พูดเปล่งออกมาไม่ได้อยู่ในรายการแท็กที่อนุญาต (อนุกรมวิธาน) ให้พิจารณาเลือกแท็กที่ใกล้เคียงและเหมาะสมที่สุดจากที่มีอยู่ในรายการมาใช้แทน

ให้เลือกใส่แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด เช่น [หายใจ] และ [หยุดชั่วคราว] เฉพาะจุดที่จำเป็นเท่านั้น ห้ามใส่แท็กให้กับทุก ๆ การหายใจหรือการหยุดเว้นจังหวะ โดยจะใส่แท็กก็ต่อเมื่อ VA มีความตั้งใจแสดงออกอย่างชัดเจนจนไม่มีข้อสงสัย และหากแท็กนั้นมีปรากฏอยู่แล้วในสคริปต์ต้นฉบับประกอบกับมีความเป็นไปได้สมเหตุสมผลในไฟล์เสียง ก็ให้ใส่แท็กนั้นไว้ในไฟล์ถอดความ

6.3.1 ตำแหน่งการวางแท็ก

ให้วางแท็กตรงจังหวะแรกที่ได้ยินเสียงนั้น

ไม่ต้องแท็กซ้ำ หากเสียงนั้นเกิดขึ้นหลาย ๆ ครั้ง เช่น โอ 3 ครั้งติดต่อกัน ควรแท็ก [โอ] เพียงครั้งเดียว

เสียง	✓ ถอดความ
ในตอนนั้นมันก็ฟังดูเป็น [โอ] [โอ] [โอ] แผนการที่ดินะ	ในตอนนั้นมันก็ฟังดูเป็น [โอ] แผนการที่ดินะ

6.4 แท็กสไตลการพูด

6.4.1 เมื่อไรควรใส่แท็ก

แท็กสไตลการพูด ใช้สำหรับอธิบายลักษณะการเปล่งเสียงของวลีหรือประโยค โดยแท็กเหล่านี้จะช่วยบันทึกความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของจังหวะความเร็ว ระดับเสียงสูง-ต่ำ และความขัดถ้อยขัดคำ เช่น การกระชับ การตะโกน การพูดซ้ำ หรือการพูดเร็ว ซึ่งแท็กบอกลักษณะการพูดมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยสอนให้โมเดลเรียนรู้วิธีปรับเปลี่ยนน้ำเสียงและจังหวะการพูดในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนความหมายหรือนำหนักทางอารมณ์ของบทพูดนั้น ๆ

ให้ใช้แท็กสไตลการพูดเพื่อกำกับช่วงที่ผู้พูดมีลักษณะการถ่ายทอดคำพูดที่แตกต่างไปจากการพูดแบบปกติ ด้านล่างมีตัวอย่างบางส่วน:

แท็ก	ลักษณะของเสียงที่แท็ก
<พูดไปหัวเราะไป>	คำที่พูดออกมาในขณะที่กำลังหัวเราะไปด้วย โดยเสียงหัวเราะจะแทรกซึมรวมอยู่ในเนื้อคำที่พูด ไม่ใช่เสียงหัวเราะที่เกิดก่อนหรือหลังคำนั้น
<ร้องเป็นเพลง>	การพูดที่เปลี่ยนเป็นการร้องเพลง หรือการพูดที่มีลักษณะเป็นจังหวะจะโคนคล้ายการร้องเพลงอย่างชัดเจน โดยมีการไล่ระดับเสียง จังหวะ หรือทำนอง ที่ชัดเจน

ห้ามใส่แท็กสไตลการพูดหากจังหวะ ความดัง หรือโทนเสียงของผู้พูดดูเป็นลักษณะเสียงตามธรรมชาติของเขาเอง ไม่ใช่ความตั้งใจที่จะปรับเปลี่ยนสไตลการพูด (เช่น <ช้า> <เร็ว> <ดัง> ฯลฯ) โดยหากน้ำเสียงและลักษณะการพูดนั้นยังคงสม่ำเสมอเท่ากันไปตลอดทั้งคลิปเสียง ก็ห้ามใส่แท็กดังกล่าวโดยเด็ดขาด

ข้อกำหนดเกี่ยวกับแท็กแสดงความสัมพันธ์ของผู้พูด:

แท็กเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกับแท็กแสดงอารมณ์ แต่จะเน้นไปที่การสื่อสารเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง VA กับผู้ฟัง ซึ่งทำหน้าที่แทนคู่สนทนาอีกฝ่าย โดยแท็กแสดงความสัมพันธ์ จะครอบคลุมใน 3 มิติ ดังนี้ :

- ความอบอุ่น <-> ความเป็นศัตรู
 - ดูจากน้ำเสียงของ VA ว่ามีความรู้สึกเชิงบวกและเป็นมิตร หรือมีความรู้สึกเชิงลบและเป็นปฏิกษต่อผู้ฟัง
- การสั่งการ <-> การอ่อนวอน
 - ดูจากลักษณะการพูดว่าเป็นการออกคำสั่งจากผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า หรือเป็นการอ่อนวอนขอความเห็นใจจากผู้ที่อยู่ในสถานะที่อ่อนแอกว่า
- ความใส่ใจ <-> ความเฉยชา

- ดูจากความตั้งใจของผู้พากย์ว่ามีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมกับบทสนทนาอย่างเต็มที่ หรือมีท่าทีที่ห่างเหินและไม่สนใจใยดี

6.4.2 ตำแหน่งการวางแท็ก

สำหรับการใช้ <แท็กสไตล์การพูด> เมื่อได้ยินคำแรกที่เข้าข่าย ให้ใส่แท็กสไตล์การพูดครอบคำหรือกลุ่มคำนั้น โดยต้องเว้นวรรค 1 ครั้ง ระหว่างตัวแท็กกับคำที่อยู่ข้างในเสมอ แท็กรูปแบบนี้จะมีแท็กเปิด <แท็ก> และแท็กปิด </แท็ก> ครอบช่วงคำพูดที่มีลักษณะตามที่ระบุ หากมีเสียงหัวเราะอย่างชัดเจนเกิดขึ้นช่วงก่อนหรือหลังการพูดไปหัวเราะไป ให้ใส่แท็กเสียงหัวเราะแยกออกมาต่างหาก แต่ห้ามใส่แท็กเสียงหัวเราะหากเสียงหัวเราะนั้นเกิดขึ้นระหว่างแท็กเปิดและแท็กปิดของการพูดไปหัวเราะไป ห้ามแยกส่วนคำเพื่อเปิดหรือปิดแท็กสไตล์การพูดโดยเด็ดขาด (เช่น หากต้องการใส่แท็ก <ดัง> เฉพาะคำว่า "ลุ่มอล่วย" ในคำเต็มคือ "อะลุ่มอล่วย" จะต้องใส่แท็กคลุมทั้งคำ ห้ามใส่แยกเป็น "อะ <ดัง> ลุ่มอล่วย </ดัง>" อย่างเด็ดขาด)

✓ ตัวอย่างการถอดความ

[หัวเราะ-เบาๆ] <พูดไปหัวเราะไป> นี่มันเรื่องตลกที่สุดที่เคยฟังมาเลย ! </พูดไปหัวเราะไป> [หัวเราะ]

6.5 คำพูดที่เป็นภาษาต่างประเทศ

6.5.1 คำจำกัดความ

คำภาษาต่างประเทศหมายถึงคำหรือวลีที่เป็นของภาษาอื่นใดที่ไม่ใช่ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสนทนาที่เรากำลังถอดความ แท็กภาษาต่างประเทศจะใช้กับตัวคำศัพท์ที่ใช้พูดเท่านั้น ไม่รวมถึงกรณีที่ผู้พูดเลียนเสียงหรือดัดเสียงเป็นสำเนียงต่างประเทศ

6.5.2 คำยืม

ไม่ว่า "คำยืม" เป็นภาษาต่างประเทศ คำยืมคือคำที่มีต้นกำเนิดมาจากภาษาอื่น แต่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้ในภาษาไทยอย่างแพร่หลายจนคนทั่วไปที่พูดภาษาไทยสามารถเข้าใจความหมายได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องรู้จักภาษาต้นทาง โดยมีการใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกช่วงวัยหรือทุกกลุ่มสังคม

เช่นเดียวกับคำยืม คำนามเฉพาะไม่ควรติดแท็กเป็น <ภาษาต่างประเทศ>

ให้พิจารณาว่า: คนที่โตมาในประเทศไทย พูดภาษาไทยได้เพียงภาษาเดียวเท่านั้น คน ๆ นั้นจะรู้จักคำนี้หรือไม่ ? หากไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับภาษาอื่นเลย ให้พิจารณาให้รอบคอบ ไม่มีการกำหนดคำยืมไว้อย่างชัดเจน แต่สามารถใช้พจนานุกรมเป็นข้อมูลอ้างอิงได้ แต่อย่าถือเป็นข้อมูลหลัก หากไม่แน่ใจ ให้ใส่แท็กไว้ก่อน

ภาษาที่ใช้ในการสนทนา	✗ ไม่ใช่ภาษาต่างประเทศ	✓ เป็นภาษาต่างประเทศ
----------------------	------------------------	----------------------

ภาษาไทย	hello transcription Babel Audio เป็นคำยืม แต่ไม่ใช่คำภาษาต่างประเทศ: คาเฟ่ คอมพิวเตอร์ บุฟเฟต์ ซาลาเปา	Bonjour แสงอาทิตย์
---------	---	-----------------------

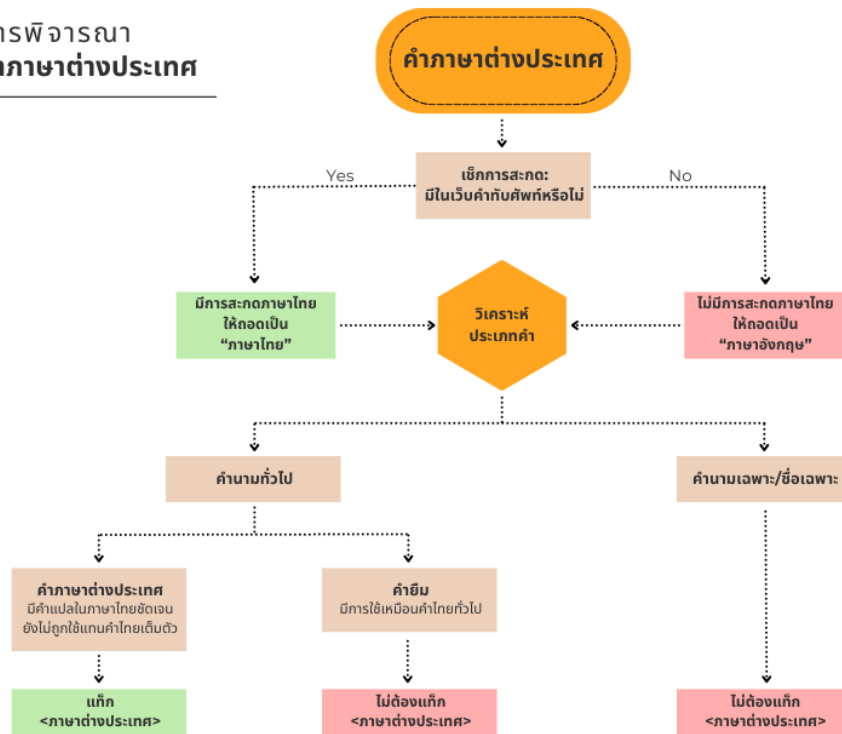
รูปแบบการใช้แท็ก <ภาษาต่างประเทศ="รหัสภาษา"> ... </ภาษาต่างประเทศ> โดยให้ระบุรหัสภาษาตามมาตรฐานสากล (ISO 639-1) ทุกครั้ง

 ตัวอย่างการถอดความ
<ภาษาต่างประเทศ="ES"> Hasta la vista </ภาษาต่างประเทศ>
<ภาษาต่างประเทศ="EN"> แสงอาทิตย์ </ภาษาต่างประเทศ>

หมายเหตุ: เมื่อใดก็ตามที่เจอคำศัพท์ในสคริปต์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ (ทั้งที่สะกดเป็นอักษรภาษาอังกฤษและที่สะกดเป็นภาษาไทย) ให้ตรวจสอบใน[เว็บคำทับศัพท์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภา](#)ทุกครั้งว่ามีตัวสะกดภาษาไทยระบุไว้หรือไม่ ถ้ามี ให้ใช้ตัวสะกดเป็นภาษาไทยตามที่ระบุไว้ในเว็บฯ แต่หากไม่มีระบุไว้ ให้สะกดคำนั้นเป็นภาษานั้น ๆ ได้เลย โดยสามารถใช้เกณฑ์ในการช่วยตัดสินใจตาม Flow chart ด้านล่างได้

หมายเหตุ: คำทับศัพท์บางคำที่อาจกลายเป็นภาษาพูดหรือคำสแลงในภาษาไทย สามารถอ้างอิงตัวสะกดจาก[เว็บวิกิพจนานุกรม](#)ได้อีกทาง **โดยต้องพิมพ์ค้นหาคำนั้น ๆ เป็นภาษาไทยเท่านั้น ห้ามพิมพ์ค้นหาเป็นภาษาอังกฤษเด็ดขาด** เพราะอาจได้ผลลัพธ์ที่ไม่ถูกต้อง

การพิจารณา
คำภาษาต่างประเทศ

7. ขั้นตอนการถอดความ

7.1 กรอบการทำงานที่แนะนำ

เพื่อความถูกต้องแม่นยำและตรงตามมาตรฐานของงาน ให้ปฏิบัติตามกระบวนการ 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้เคร่งครัด:

ขั้นตอน	คำอธิบาย	การดำเนินการ
การฟังครั้งที่ 1	ทุกครั้งจะมีร่างทรานสคริปต์ที่ถอดความโดยระบบอัตโนมัติมาให้แล้ว ซึ่งแน่นอนว่าจะต้องมีข้อผิดพลาดอยู่ และนั่นคือสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง	ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบไฟล์ถอดความให้ตรงกับไฟล์เสียงอย่างสมบูรณ์แบบ ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการใส่แท็กใด ๆ - แก้ไขข้อผิดพลาดในไฟล์ถอดความเพื่อให้ทุกคำตรงกับเสียงที่พูดในไฟล์เสียงอย่างถูกต้องแม่นยำ - ถอดความคำย่อตามเสียงที่ได้ยินจริง (เช่น ถอดเป็น “ยังใจ” แทนที่จะเป็น “อย่างไร”)
การฟังครั้งที่ 2	ตรวจสอบความถูกต้องของแท็กในสคริปต์ต้นฉบับ โดยดูว่าตรงกับลักษณะการออกเสียงหรืออารมณ์ที่ VA แสดงออกมาในไฟล์เสียงจริงหรือไม่	- ให้บททวนแท็กทั้งหมดที่มีอยู่ในสคริปต์ต้นฉบับ แล้วพิจารณาว่า VA ได้แสดงออกตามแท็กเหล่านั้นจริงหรือไม่ - หากเสียงในไฟล์แสดงออกมาตามแท็กนั้นอย่างชัดเจน ให้คงแท็กดังกล่าวไว้ตามเดิม - หาก VA ไม่ได้แสดงออกมาตามแท็กนั้นเลย ถือเป็นหน้าที่ของคุณที่จะต้องลบแท็กนั้นออก หรือเปลี่ยนเป็นแท็กอื่นที่ถูกต้องแทน
การฟังครั้งที่ 3	ปรับปรุงและแก้ไขแท็กในไฟล์ถอดความโดยพิจารณาเพิ่มหรือลบแท็กจากการตรวจสอบอย่างละเอียดของคุณเอง	- เพิ่มแท็กที่ตกหล่นหรือไม่ได้มีอยู่ในสคริปต์ต้นฉบับ แต่ปรากฏให้เห็นได้อย่างชัดเจนในไฟล์เสียง - ตรวจสอบความถูกต้องซ้ำอีกครั้งสำหรับแท็กทั้งหมดที่คุณเลือกคงไว้หรือลบออกในการฟังรอบที่ 2 เพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องแม่นยำ - ปล่อยเสียงที่ไม่ชัดเจนหรือมีความคลุมเครือไว้โดยไม่ต้องใส่แท็ก ดีกว่าการฝืนเลือกใส่แท็กใดแท็กหนึ่งลงไป
การตรวจสอบการเน้นเสียง	มุ่งเน้นการจับคำที่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเนื่องมาจากการเน้นเสียง ความดัง หรือการลากเสียงยาว	- ให้ฟังซ้ำอีกครั้งโดยเน้นจับคำค่าที่มีการลงน้ำหนักเน้นเสียงเป็นพิเศษ มีความดัง หรือมีการลากเสียงยาว - ยืนยันการเน้นเสียงนั้นด้วยการพิจารณาทั้งประโยคหรือบริบทโดยรวมด้วย

		ใช้แท็กเน้นเสียงเฉพาะเมื่อจำเป็น และเลือกใช้เฉพาะในกรณีที่มีการเน้นเสียงอย่างชัดเจนและสมควรใส่จริง ๆ เท่านั้น
การยืนยันขั้นสุดท้าย	ตรวจสอบให้แน่ใจว่างานของคุณมีความถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามมาตรฐาน และพร้อมสำหรับการส่งมอบแล้ว	- ฟังบันทึกเสียงทั้งหมดซ้ำเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีส่วนใดตกหล่นหรือขาดหายไป - ยืนยันว่าการถอดความและการใส่แท็กทั้งหมดมีความถูกต้องแม่นยำ และสอดคล้องตามมาตรฐานของพรอเจกต์ - ลองพิจารณาว่า: “หากมีคนอื่นมาตรวจงานนี้ เขาจะเห็นด้วยกับการใส่แท็กเหล่านี้โดยไม่มีข้อสงสัยเลยหรือไม่”

7.2 บทบาทและความรับผิดชอบ

พรอเจกต์นี้มี 3 บทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน คือ L1, L2 และ L3 แม้ว่าทุกบทบาทจะช่วยให้การใส่ข้อมูลมีความถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่ความรับผิดชอบของแต่ละบทบาทจะแตกต่างกันในด้านขอบเขตและสิ่งที่จะต้องเน้น โดยในส่วนนี้จะอธิบายรายละเอียดการตรวจงานของ L1 และ L2 ส่วน L3 จะมีหน้าที่คล้ายกับ L2 และจะตรวจเฉพาะงานบางส่วนที่เป็นกลุ่มย่อยเท่านั้น

7.2.1 การตรวจงานขั้นแรก (L1)

L1 มีหน้าที่ถอดความและใส่ข้อมูลขั้นแรกในแต่ละงานที่ได้รับมอบหมาย โดยเน้นตรวจสอบให้ข้อความตรงกับเสียงอย่างถูกต้องแม่นยำที่สุด แก้ไขคำผิดในจุดที่จำเป็น และใส่แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูด แท็กรูปแบบ ตลอดจนแท็กเน้นเสียงให้ถูกต้องตามแนวทางปฏิบัติของพรอเจกต์

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนที่สามารถทำได้:

ขั้นตอนการทำงาน	เมื่อใดควรใช้ขั้นตอนนี้	ผลลัพธ์
กดส่งงาน	ข้อความที่ถอดจากระบบอัตโนมัติถูกต้องตรงตามไฟล์เสียง ตลอดจนใส่แท็กข้อมูลได้อย่างแม่นยำ	งานเสร็จสมบูรณ์
ทำการแก้ไข	ข้อความที่ถอดจากระบบอัตโนมัติค่อนข้างตรงตามไฟล์เสียง หรือมีข้อผิดพลาดบางส่วน	ทำการแก้ไขให้ถูกต้องในทันที
ส่งให้แอดมินประเมิน	ไฟล์เสียงไม่สามารถใช้งานได้ (เช่น ไม่ผ่านเกณฑ์ด้านเนื้อหา ความชัดเจนของเสียง ความถูกต้องในการออกเสียง หรือมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น)	ไฟล์บันทึกเสียงจะถูกคัดออก -> สคริปต์ต้นฉบับจะถูกส่งกลับเข้าคิวเพื่อให้ VA คนอื่นบันทึกใหม่

ขั้นตอนการดำเนินงานที่แนะนำมีดังนี้:

1. เปิด [แดชบอร์ดการถอดความ](#)

2. ระบบจะมอบหมายงานให้คุณโดยอัตโนมัติ (คุณสามารถดูรายการงานในคิวได้ แต่ไม่สามารถเลือกงานอื่นเองได้) หาก你不สะดวกใจหรือไม่สามารถทำงานถอดความนั้นได้ คุณสามารถดูรายงานความไม่เหมาะสมเพื่อข้ามไปรับงานถอดความลำดับถัดไปในคิวของคุณได้
3. ทำงานให้เสร็จโดยทำตามขั้นตอนที่ระบุไว้ใน [กรอบการทำงานที่แนะนำ](#)
4. เมื่อเสร็จสิ้น ให้คลิก "Save Submission" เพื่อบันทึกข้อมูลและข้ามไปยังงานถัดไปที่มีในระบบ

7.2.2 การตรวจสอบในขั้น L2

L2 มีหน้าที่ตรวจงานที่ L1 ส่งเข้ามา เพื่อควบคุมคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ โดยจะทำการปรับแก้ข้อความถอดความและแก้ต่าง ๆ ตามความจำเป็น รวมถึงดูแลการใส่แท็กให้ถูกต้องตรงตามหลักเกณฑ์ของพรอเจกต์ นอกจากนี้ บทบาทสำคัญของ L2 คือการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์แก่ L1 เพื่อช่วยพัฒนาฝีมือในระยะยาว และรักษาภาพรวมของพรอเจกต์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนที่สามารถทำได้:

ขั้นตอนการทำงาน	เมื่อใดควรใช้ขั้นตอนนี้	ผลลัพธ์
กดส่งงาน	ข้อความที่ผ่านมาจาก L1 ถูกต้องตรงตามไฟล์เสียงตลอดจนใส่แท็กข้อมูลได้อย่างแม่นยำ	งานเสร็จสมบูรณ์
ทำการแก้ไข	ข้อความที่ผ่านมาจาก L1 ค่อนข้างตรงตามไฟล์เสียง หรือมีข้อผิดพลาดบางส่วนหลัง L1 แก้ไขมาแล้ว	ทำการแก้ไขให้ถูกต้องในทันที
ส่งให้แอดมินประเมิน	ไฟล์เสียงไม่สามารถใช้งานได้ (เช่น ไม่ผ่านเกณฑ์ด้านเนื้อหา ความชัดเจนของเสียง ความถูกต้องในการออกเสียง หรือมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น)	ไฟล์บันทึกเสียงจะถูกคัดออก -> สคริปต์ต้นฉบับจะถูกส่งกลับเข้าคิวเพื่อให้ VA คนอื่นบันทึกใหม่
แจ้งฟีดแบ็ก	ข้อความที่ L1 แก้ไขแล้วยังมีจุดที่เข้าใจไม่ตรงกัน ซึ่ง L2 ควรให้คำแนะนำเพื่อปรับมาตรฐานการทำงานของ L1 ให้ตรงกันยิ่งขึ้น	แจ้งฟีดแบ็กอย่างละเอียด -> L1 ต้องอ่านและทบทวนฟีดแบ็กก่อน จึงจะสามารถทำงานต่อไปได้

ขั้นตอนการดำเนินงานที่แนะนำมีดังนี้:

1. เปิด [แดชบอร์ดการถอดความ](#)
2. ระบบจะมอบหมายงานให้คุณโดยอัตโนมัติ (คุณสามารถดูรายการงานในคิวได้ แต่ไม่สามารถเลือกงานอื่นเองได้) หาก你不สะดวกใจหรือไม่สามารถทำงานถอดความนั้นได้ คุณสามารถดูรายงานความไม่เหมาะสมเพื่อข้ามไปรับงานถอดความลำดับถัดไปในคิวของคุณได้
3. ทำงานให้เสร็จโดยทำตามขั้นตอนที่ระบุไว้ใน [กรอบการทำงานที่แนะนำ](#)
4. ให้คะแนนงาน L1:
 - **ตรงตามมาตรฐานสมบูรณ์ (1):** งานของ L1 ถูกต้องตรงกับที่คุณตรวจทั้งหมด
 - **คลาดเคลื่อนเล็กน้อย (2):** พบจุดที่ไม่สอดคล้องกันบางจุด
 - **ต้องปรับแก้ความเข้าใจ (3):** พบจุดที่ไม่สอดคล้องกัน 3 จุดขึ้นไป
5. แจ้งฟีดแบ็กอย่างละเอียดโดยให้เน้นจุดที่ L1 ทำงานไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน พร้อมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีปรับปรุงเพื่อปรับแก้ความเข้าใจให้แม่นยำยิ่งขึ้นในอนาคต
 - เกณฑ์การประเมินงานถอดความ ประกอบด้วย:
 - i. ความถูกต้องของคำ (Word Accuracy)
 - ii. เครื่องหมายวรรคตอนและการจัดรูปแบบ (Punctuation & Formatting)
 - iii. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (Other Feedback): (ไม่บังคับ พิมพ์ได้อย่างอิสระ)

- iv. ความถูกต้องของการใส่แท็ก (Tag Annotation Accuracy): แท็กเสียงที่ไม่ใช่คำพูดและแท็กสไตส์การพูด
- v. ความถูกต้องของชุดตัวอักษร (Character Set Accuracy): ความถูกต้องของการพิมพ์ตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดต่าง ๆ ตามหลักภาษา
- ข้องแสดงความคิดเห็นต้องมีความยาวอย่างน้อย 1 ตัวอักษร และไม่เกิน 500 ตัวอักษร